

շունիմ: (Երեսը դարձնելով, թարուն նայում է փողամանի մեջ): Փահ, իսկի հարյուր էլ չկա, իխուն է:

ՍՈՒՐԵՆ – Այդ հեշտ է ստուգել: Տուր ինձ այդ տոպրակը, կտեսնեմ: (Փողամանը խլում է):

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Վախեցած) Վայ, այդ ի՞նչ ես անում:

ՍՈՒՐԵՆ – Ուզում եմ մի քիչ հետազոտել այդ հնագիտական գգրոցը: (Սկսում է փողամանը տնտղել և մեկ-մեկ դուրս բերում անվանած իրեր): Այստեղ մտիկ արեք, ինչ ասես կա: Հին մուրհակներ, ակցիաներ, բանկային կտրոններ, զերբովայա մարկաներ և յառլիկ զինու շշից...

ՍԱՂԱԹԵԼ – Աղա, ամոք է:

ՍՈՒՐԵՆ – (Դուրս է բերում մի նամակ) Այս ինչ բան է: Վարդագույն թղթի վրա նամա՞կ, կնոջ ձեռքով գրվա՞ծ: (Հոտ է քաշում): Անուշահոտ...

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Կարինյանից քաշվելով) Աղա, ամաչիր, մարդ կա այստեղ...

ԿԱՐԻՆՅԱՆ – (Թարուն ծիծաղում է):

ՍՈՒՐԵՆ – (Հանելով նամակի միջից շորի մի կտոր) Ահա այս է նամակի պատասխանը-դեյրացվի նմուշ, արշինը վեց շահանոց, Տեր ողորմած Աստված, այստեղ մտիկ արեք, դեղատոմսեր, աշքի ճար, քինարինա, ամբողջ դեղատուն: Պակասում է բժիշկը: Հապա, տեսնենք ուր է ցավդ, որ բժշկենք: Ահա, օ, այստեղ երեք հարյուր էլ կա, հինգ էլ, տասն էլ:

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Ամբողջ ժամանակ անհագիստ աշխատում է փողամանը խլել) Այդ խոմ ափաշկարա կողոպտել է նշանակում: Տեսնո՞ւմ ես, Արիստակես, օրը ցերեկով:

ԿԱՐԻՆՅԱՆ – (Մեկուսի) Ավելի լավ է այդպես կողոպտել, քան թարուն գողանալ, ինչպես դու:

ՍՈՒՐԵՆ – Մի վախենար, ավելի չեմ վերցնիլ: Այն, ցվայ, դրայ, հերիք է: (Փողերը դնում է գրպանը, փողամանը վերադարձնում է Սաղաթելին) Ստացիք թանգարանդ, ֆի, մազութի հոտ է փշում:

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Փողամանը ծոցը դնելով) Կարող եմ ասել, որ Էլի լավ պրծա...

ՍՈՒՐԵՆ – Շնորհակալություն: Այժմ պատիկս փրկված է: Անիրավները չեն ուզում ինձ հետ ապարիկ խաղալ: Առիվիդերզեհեն: (Ուզում է զնալ):

ՍԱՂԱԹԵԼ – Ամոք շլինի հարցնել. - բաս վե՞քսիլը:

ՍՈՒՐԵՆ – Գրիր քեզ հայտնի պայմանով, կստորագրեմ, բայց տես Շեյլոկի տուկոս չբարդես վրեն: (Քայլերն ուղղում է դեպի նախասենյակ):

ԿԱՐԻՆՅԱՆ – (Գլուխը շարժելով անցնում է գրասենյակ):

ՏԵՍԻԼ 3

ՍՈՒՐԵՆ, ԵՐԱՆՈՒՃԻ ԵՎ ՍԱՂԱԹԵԼ

ԵՐԱՆՈՒՃԻ – (Գալիս է ձախ դռներից տնային հագուստով, առանց գլխարկի: Հուզված է): Կաց մի գնար:

ՍՈՒՐԵՆ – (Կանգ է առնում) Ե, մամա, հերիք է ինչքան լացուկոծ բարձրացրիր, ես ներվային մարդ եմ:

ԵՐԱՆՈՒՃԻ – (Սաղաթելին) Դու նրան փող տվեցի՞ր:

ՍՈՒՐԵՆ – Այո, մամա, եղբայրդ ավելի քարի գտնվեց, քան դու և մեծ որդիդ:

ԵՐԱՆՈՒՃԻ – Հետ վերցրու, Սաղաթել, հետ վերցրու: Փողը նրան փշացրեց, փողոցները զցեց:

ՍՈՒՐԵՆ – Լավ, մամա, իին երգ երգելու տեղը չէ, գրասենյակից կլսեն: (Գրասենյակի դռները ծածկում է):

ԵՐԱՆՈՒՃԻ – Եհ թող լսեն: Այժմ ամենքն էլ գիտեն, որ դու որդի չես ինձ համար, այլ Աստծու պատիժ:

ՍՈՒՐԵՆ – Ինչո՞ւ: Որովհետև ապրե՞լ եմ ուզում: Այնպես, ինչպես ապրում են իմ բոլոր ընկերնե՞րը:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Այսինքն, բոլոր անառակ զավակները: (Մի կողմ) Վա, ինչ ասացի:

ՍՈՒՐԵՆ – Քեոի, իմ գործերին մի խառնվիր: Քոնն այն է, որ հորս հաշիվներին վերադիր անես և սպանադ ու դանձիլ ուտես:

ՍԱՂԱԹԵԼ – (Մեկուսի) Լավ կծեց, տեղն է քեզ, Սաղաթել:

ՍՈՒՐԵՆ – Իսկ դու, մամա, հոգս արա մյուս որդուդ համար: Կարող եմ հավատացնել, որ նա ինձանից ավելի վատ ճանապարհի վրա է: Մեր փողը կեղտ

է, նրան փշացնելը մեղք չէ: Հասկացա՞ր, սիրելի մամա: Յտեսություն, ճաշին ինձ
շապասեր: (Գնում է նախասենյակի դռներով):

ՏԵՍԻԼ 4

ԵՐԱՆՈՒՀԻ ԵՎ ՍԱՂԱԹԵԼ

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – (Թուլացած նստում է աթոռներից մեկի վրա) Տանջեցին ինձ, բութ
դանակով մորթեցին: Հանել է ուսուլվերն ու դրել եղբոր կրծքին. «Փող տուր, թե չէ
կսպանեմ»: Ոտներս թուլացան, աչքերս մթնեցին, ասացի երկուսն էլ կորան: Մի
կերպ քաժանեցի: Ախ, դեռ աշխարհիս երեսին կանայք կան, որ ինձ նախանձում
են, հարուստի կին են:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Ե, ոչինչ, եթե մեկ որդիդ անառակ է, մյուսը խելոք է: Մեկի
քանդածը մյուսը շինում է:

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – Եհ, չեմ ուզում ոչ քանդողին, ոչ շինողին: Մեկի համար փողը
գերեզման է, մյուսի համար հայր ու հավատամբ: Երկուսն էլ Աստծու
ճանապարհից դուրս են: Մեր ժամանակներում փողը երկնային թագավորի
պատիժն է:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Օրինվի նրա կտրողի ձեռները: Փողի պես Էլ քաղցր բան կա՞
աշխարհում:

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – Հեթանոսներ, Աստված շունիք, Բեհեղգեբուղին եք
երկրագություն տալիս:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Ե հե, Ելի կրկնեցիր մեր հոր խոսքերը:

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – Լոյս զա նրա գերեզմանի վրա: Նա ասում էր փողը հնարված է
սատանայի ձեռքով, որ մարդկանց գեհենը տանի:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Ասում էր, որովհետև քահանա էր, իսկ մենք աշխարհականներ
ենք, մե՞զ ինչ:

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – Վախեցիր ահեղ դատաստանից, Սաղաթել: Մի պաշտիր փողը
կուորի պես:

ՍԱՂԱԹԵԼ – Քոյր, Աստծու պատիժն էլ, վարձքն էլ այս աշխարհումն է:
Ահեղ դատաստան-մատաստան չկա:

ԵՐԱՆՈՒՀԻ – (Զարինուրած) Կա, անհավատ, կա: